

Denne Forskjellighed har navnlig fundet et karakteristisk Udtryk i de allerunderdanigste Andragender, som have været Udvalget meddelte, nemlig 2 fra St. Croix, henholdsvis fra Kolonialraadet og fra endel Plantere (jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget om nogle Den St. Croix vedrørende finansielle Foranstaltninger Sp. 1325—1328) og 1 fra St. Thomas og St. Jan, hørende 1111 Underfrister (se Bilag IV.). — Medens nemlig Andragenderne fra St. Croix begge gaa ud paa at begjære Lettelse i Byrder og direkte Pengehjælp og Understøttelse fra Moderlandet — og medens der nogle og tredive Plantere tale paa henved 23,000 Indvaaneres Begne — er det fra St. Thomas og St. Jan indkomne Andragende, underskrevet af 1111 Mænd, d. e. det overveiende Flertal, af den vorne mandlige Befolkning, og gaar ikke blot ud paa Indførelse af vigtige administrative Reforme, men anbefaler tillige en Revision af Kolonialloven, som vilde give de paagældende Ders Befolkning en større og mere afgjørende Indflydelse paa Styrelsen af deres indre Anliggender og lægge en Del af Regjeringens Ansvar over paa de paa Derne tilstedeværende Embedsmænd.

Dette Andragende fortjener efter Udvalgets Opfattelse at tillægges en ikke ringe Betydning, ikke blot fordi Antallet af Underfrister lader formode, at det er et Udtryk af saa godt som hele Befolkningens Ønsker, — men ogsaa fordi Moderlandets Regjering i 1867 havde Anledning til at gjøre en Appel til denne Befolkning, som den besvarede paa en i enhver Henseende smuk og paaffjælnelsesværdig Maade og fordi den siden den Tid, uagtet den har været hjemstøgt af overordentlige Prøvelser, og har troet sin Fremtid alvorligt truet, dog har vedligeholdt en modig Holdning og en Hengivenhed for Kongen og Moderlandet, som smukt fremtræder saavel i det af Kolonialraadet den 9de Juni 1870 indsendte allerunderdanigste Svær paa det kongelige aabne Brev af 7de Mai s. A. (Bilag III.) som ogsaa i det nysnævnte allerunderdanigste Andragende af 11te Juli 1870.

Da saaledes Sandsen for og Trangen til

en friere Udvikling af de offentlige Forhold tør antages at være vakt paa St. Thomas med St. Jan i stærkere Grad end paa St. Croix, og da desuden, som bekiendt, de to Hovedøer i saamange væsentlige Henseender ere aldeles forskjellige fra hinanden, skal Udvalget anbefale til Regjeringens Overveielse, om ikke de to Samfund — St. Croix paa den ene og St. Thomas med St. Jan paa den anden Side — bør gives hvert sin selvstændige Udvikling, og at den allerede stedfindende finansielle og administrative Adskillelse — ved en Revision af Kolonialloven — bør udstrækkes til deres Forfatningsforhold, saaledes altsaa at hvert af de to nævnte Samfund i Fremtiden faar sin egen Koloniallov (eller Kommunallov, som den maasse herefter kunde benævnes).

Omordningen af de dansk-vestindiske Ders Forfatningsforhold i den ovenfor antydede Retning — hvorved Derne vilde komme til at gjøre et nyt, mer eller mindre betydeligt, Skridt henimod Selvstyrelse — saavel som Gjennemførelsen af de af Regjeringen paa-tænkte Reforme i Forvaltningen, Retsvæsenet, Skattevæsenet, Arbejderregulationerne m. m. ere imidlertid Opgaver, hvis heldige Løsning hverken er let eller med Sikkerhed kan betragtes som nær forestaaende. De maasse langvarige og vanskelige Forhandlinger, som disse Reforme ville give Anledning til, maa, som Ordningen nu er, og som den bliver opfattet i ethvert Fald ledes herfra og finde deres Afslutning her, og det forekommer derfor Udvalget betænkeligt, at Regjeringen vil allerede nu, og forinden disse Arbejder ere tilfredsstillende tilendebragte, give Afkald paa den sagkyndige Bistand, som der synes at maatte være Trang til, og som en Opgaven voren Kolonialdirektør maatte kunne yde den. *)

*) For at denne Henvisning til den Bistand, som en sagkyndig Kolonialdirektør vil kunne yde, ikke skal